

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 4-2011

Fråga om ersättning för inkomstförlust till en skadelidande som skadade sig allvarligt som 17-åring (s.k. ungdomsskada) – icke eftergymnasial utbildning

En 17-åring skadade sig i en trafikolycka i april 2001. Han ådrog sig bl.a. en hjärnskada. Invaliditetsgraden har bestämts till 22 procent. Det har ansetts att hans inkomstförluster bör beräknas utifrån Statistiska Centralbyråns (SCB) uppgifter om medianlön för den heltidsarbetande befolkningen på arbetsmarknaden som inte har eftergymnasial utbildning.

I ett yttrande den 17 januari 2011 anförde nämnden bl.a. följande.

Inkomstförlust

”SN har, som det får förstås, uppfattningen att han som oskadad skulle ha arbetat som datatekniker och tjänat 30 000 kr – 40 000 kr per månad.

Bolaget har uppfattningen att SNs inkomstförlust skäligen bör beräknas till 60 000 kr per år från och med juni 2003.

Av utredningen i ärendet framgår bl.a. följande.

När skoterolyckan inträffade var SN 17 år och gick första året på gymnasiet. Han studerade treårig teknisk linje med datainriktning. När han slutade gymnasiet hade han icke godkänt i flera ämnen. När han före olyckan slutade grundskolan hade han inte nått målen för slutbetyg i fyra ämnen (engelska, idrott och hälsa, fysik och teknik). Efter gymnasiet var han beviljad hel aktivitetsersättning januari 2004 – juni 2005 med diagnos resttillstånd efter hjärnskada. Under hösten 2005 studerade han på Komvux och arbetade i en affär med lönebidrag. Därefter var han arbetsökande. Under perioden augusti 2007 – september 2011 är han beviljad aktivitetsstöd då han deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program. Inom detta program har han dels genomgått en arbetspsykologisk utredning som visade att han har inlärningssvårigheter, dels arbetstränat på en förskola.

Bolagets medicinske rådgivare i neurologi, CL, har i yttrande den 5 juni 2010 bedömt att SNs besvär efter olyckan inte hindrar ett anpassat arbete utan att det istället är icke skaderelaterade faktorer som förklarar arbetsoförmågan.

Nämnden gör följande bedömning.

När det gäller barn som har skadat sig allvarligt i en trafikolycka har nämnden i cirkulärreferat 8-2010 bl.a. uttalat följande. ”När ett barn skadas allvarligt är det inte möjligt att avgöra vilken utbildning eller vilket yrke det skulle kunna ha om det inte hade skadats. Enligt nämndens mening är det i sådana fall rimligt att utgå från att barnet, om det inte hade skadats, skulle kunna ha en arbetsinkomst som svarar mot medianlönen för den heltidsarbetande befolkningen på arbetsmarknaden, dvs. den som inkluderar både de som endast har gymnasial utbildning och de

TRAFIKSKADENÄMNDEN

som har eftergymnasial utbildning. Ersättning för inkomstförlust bör beräknas utifrån en s.k. trappstegsmodell med intervallerna 19-20 år, 21-24 år, 25-29 år och från och med 30 år.”

Som framgår av cirkulärreferat 8-2010 vill nämnden komma bort från synsättet att ersättning, när barn skadats i trafiken, ska bedömas utifrån yrkesval i barnets närmaste omgivning och i stället göra en mer schablonartad bedömning av barns framtida yrkesval. Detta innebär dock inte att alla barn och ungdomar ska, såsom anges i cirkulärreferatet, antas få en inkomst som svarar mot medianlönen för den heltidsarbetande befolkningen på arbetsmarknaden, dvs. den som inkluderar både de som endast har gymnasial utbildning och de som har eftergymnasial utbildning. I den statistik, som tillämpades i cirkulärreferatet, SCB:s statistik för den heltidsarbetande befolkningen, ”Lönestatistik 2008”, finns, förutom den använda medianlönen, två andra nivåer av medianlöner för den heltidsarbetande befolkningen. Dessa är medianlönen för de med eftergymnasial respektive icke eftergymnasial utbildning. Nämnden anser att det bör vara möjligt att i ett enskilt ärende välja en av dessa tre medianlöner utan att härigenom frångå principen om ett mer schabloniserat inkomstunderlag.

SN skadade sig i en skoterolycka när han var 17 år. Eftersom han skadade sig under sitt första år på gymnasiet är det inte möjligt att avgöra vilket yrke han skulle kunna ha om han inte hade skadats. Däremot finns det när en 17-åring skadas till skillnad från när ett litet barn skadas viss vägledning beträffande framtiden att hämta från år före trafikolyckan. SN hade vid olyckan avslutat grundskolan utan att ha nått målen för slutbetyg i fyra ämnen samt påbörjat studier på teknisk linje på gymnasiet. Med beaktande av hans betyg finner nämnden att det inte är sannolikt att han som oskadad skulle ha arbetat som datatekniker och tjänat 30 000 kr – 40 000 kr per månad. Nämnden kan inte heller finna att den i cirkulärreferat 8-2010 valda medianlönen är tillämplig i hans fall. Istället är det rimligt att beräkna hans inkomstunderlag utifrån ovan nämnd statistik avseende medianlönen för den heltidsarbetande befolkningen som inte har eftergymnasial utbildning. Ersättning för inkomstförlust bör beräknas utifrån en s.k. trappstegsmodell med intervallerna 19-20 år, 21-24 år, 25-29 år och från och med 30 år.

Nämnden anser således att SNs inkomstförluster bör beräknas utifrån SCB:s uppgifter om 2008 års och 2009 års medianlön för den heltidsarbetande befolkningen på arbetsmarknaden som inte har eftergymnasial utbildning.”

(dnr 2743-2010)

Anm: En ledamot var skiljaktig och anförde att det inte var klart mer sannolikt att SNs arbetsförmåga berodde på besvären efter trafikolyckan.